

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 80 ◆ Четвер, 25 квітня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

ЛЕЛЕКИ, ЛЯЛЬКИ І ЛАКЕДЕМОНЯНИ

Колись, їй-Богу, воювали куди розумніше, ніж тепер.

Ото, бувало, воюють-воюють, а зотим хтось глипне на небо, то й каже: стоп, хлопці, лелеки прилетіли, сіяти пора, бо, як не обсіємося, на той рік і воювати не буде за що!

Тут же перестовали битися й розходились собі.

І, слід сказати, чимало встигали зробити до відльоту лелек у теплі краї. Встигали і посіяти, і доглянути, і зібрати, і з жінкою налюбитися, і дітей чомусь розумному навчити — там же, у полі, бо токого пожиття як «літні канікули» тоді не було.

Фото Юрія ЮРЧЕНКА.

(Закінчення на 9-й стор.).

ВЕРХОВНА Рада СРСР постановила підтримати основні положення програми дій Кабінету міністрів по виведенню економіки з кризи. Програму запропоновано доопрацювати з урахуванням зауважень республік, комітетів і комісій союзного парламенту. Про підписки доповідні до 20 травня ц. р. Усі конкретні рішення розроблятимуться й прийматимуться у тісній взаємодії з республіками, у зв'язку з чим визнано за необхідне прискорити створення Міжреспубліканської ради з економічної реформи. Інформацію про хід виконання програми Верховна Рада СРСР слухатиме у жовтні 1991 року.

ДО Києва прибула заступник Генерального секретаря ООН, генеральний директор Відділення ООН у Відні, координатор ООН з питань подолання наслідків аварії на ЧАЕС Маргарет Енті.

УЗВЕРНЕННІ блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Філарета і священного Синоду у зв'язку з п'ятою річницею аварії на Чорнобильській АЕС говориться, що вже п'ятий рік зелений квітень не приносить нам весняної радості. Бже п'ятий рік чвітом скорботи і суму зачіпають чорнобильські садики. І болить серце, бо знає, що не на добро це, не на життя.

Чим же будемо слакувати свої дровини і жорстокі помилки, чим вилікуємо цю страшну чорнобильську рану! Тільки ділами милості, милосердя і ллюдами любові, бо і слово Боже вказує нам: милостинями спокуюте гріш вівш.

«ЗАКОН» НА СЦЕНИ

СХІД — ЗАХІД

«ДИСК» ВИДАЄ

**ОСОБНЯК «ОКУПОВАНО»
НІМЦЯМИ**

Сергій ЗАПОРОЖАН,
журналіст.

А що стосується людей, які кожного дня йдуть з приміської зони на роботу, то серед них більшість. — робітники. Можливо, їхні підприємства візьмуть на себе частину витрат?

ВІД РЕДАКЦІЇ: Коло замкнулося? На Заході держава бере на себе фінансування збиткових підприємств за рахунок високоєфективних з приватного сектора. Останній у нас — в зародковому стані. Отже, знову державна залицянка тягнута за державних підприємств, і воля ризиком — а нашої кніжки? І де називатиметься ризиком?

но, Мінатомекергопрому

Петро КОСТЕНКО.

Факт і коментар

З порагою, пасажир
Оленсандр НЕЖИВНИЙ
Фастів.

фів надию початковим залізницю? Тому, що ми — не, замкнена держава: наші електропоїзди заходять на територію інших залізниць. І ми не можемо собі дозволити нести чужі витрати. До того ж тарифи встановлювались диференційовано. Якщо на Одеській залізниці пільгові квитки коштують в 6 разів більше, ніж раніше, то у нас — в 10 разів. Причина — у нас більша частка пере-

зв'язує на дизель-поїздах, експлуатація яких обходиться значно дорожче. І останній фактор: рaiшше ми перекривали збитки від пасажирських перевезень прибутками від вантажних. Сьогодні таке собі дозволити не можемо, оскільки загальний обсяг вантажних перевезень скоротився на 20—25 відсотків. Якщо дорожчати електроенергію, матеріали, паливо за таких умов ми будемо збитковими. Ринком же, як ви знаєте, живуть люди. Якщо кожний день дають з прибуткової зони на роботу, то серед них більшість, — робітники. Можливо, їхні підприємства візьмуть на себе

ВІД РЕДАКЦІ: Колодзяміну бере ва себе фінансування збиткових підприємств за рахунок високорентабельних із приватного сентора. Останній у нас — а зародковому ствнї. Отже, знову держава реалізіція титнутиме з державних підприємств, і воля врозом — а нашої кишені? І де називається ринком?

А САМ...

«покача-
ли» до-
публікансь-
ко-
іх з Мо-
їдні присут-
істерств і
Повноцінним
ас є уряд і
і. Тому ж.
іроні з цен-
ітис на Україні
ітиса укра-
і після 6-го
ітиса пакет
ітиса — і обі-
ітиса більшість
ітиса на ре-
ітиса грамаді, по-
ітисаastroфії.

тєсь ії від прийняття підза-
конних актів, ні від наших
справедливих нарікань, ні від
розпачливого втручання міні-
стра охорони здоров'я. Із 49
тисяч путівок 40 тисяч при-
значено для чорнобильських
дітей, «навколочорнобильсь-
ких» — рятуйте, хто може.
І знову — попри окремі
мажорні моменти — дається
визначити морстова реальність:
фонд соціального страхуван-
ня в законі передбачено, а
1,5 мільярда карбованців на
нього взяти ніде. Відпочити
школярам Київщини далеко
за межами рідного краю —
ой як потрібно, а можливість
— катма, і т. й. Одним
словом, закони прийняті, за-
конні хороші, але... сам та-
кож гав не лоя.

Люди́ла КОХАНЕЦЬ,
спеціальний кореспон-
дент «Голосу України».

«ЕСТЬ МНЕНИЕ!»

ентгену),
інтерес для
Григорівчи-
ення керова-
іліу в тому,
імерційною
іе кішка, чис-
ілі він зая-
ітиса вже й по-
ітиса в зоні —
ітиса електрику
ітисаке мненіє,
ітисаю...». А
ітисаформація, яка
ітисапресі, мовляв,
ітисаі розпов-
ітисаіжнути одно-
ітисаі про зону,
ітисаі СРСР
ітисаіе управлін-
ітисаіється широ-
ітисаіим населен-
ітисаіне видав-
ітисаі Холоса,
ітисаіального ди-
ітисаіПрип'яті» з
ітисаіконстатував
ітисаі в багатьох
ітисаіорнобильської
ітисаіцентром та
ітисаізаявив, що
ітисаіроутужки ці
ітисаііаже — пот-
ітисаіітка, потріб-
ітисаіі технології
ітисаііухах (звичай-
ітисаііенергопрому

СРСР). Але подальшу заяву
в логічний зв'язок з поперед-
нім поставити важко: Вале-
рій Іванович констатував,
що міністерство сьогодні в
досить цікавому становищі —
воно є і замовником на робо-
ти з ліквідації наслідків ава-
рії, і підрядником одночасно
— отже, треба розподілити
зони відповідальності між
центральною відомствами і
республіканськими. Продов-
жуючи логічний розвиток
схеми, пропонованої шанов-
ним Валерієм Івановичем,
мусимо визнати: катастрофу
в Чорнобилі повинна була за-
мовляти Україна з тим, щоб
сьогодні замовити ліквідацію
її наслідків. І, як це водить-
ся в цивілізованому су-
спільстві, заплатити за замо-
влене. За катастрофу Україна
заплатила — сотніми тисяч
покалічених долів. Заплатимо
і за ліквідацію наслідків. До-
рого платити доведеться...

У міністерстві мо-
жуть із спокійною со-
вістю ставити галочку —
захід проведено. А нам час
зрозуміти: Мінатоенерго-
прому — мінатоенергопро-
мове. І проблеми наші вирі-
шувати самим.

Петро КОСТЕНКО.

Телеграфним рядком з Кіровограда

«ЗАКОН» НА СЦЕНІ

На сцені музично-драма-
тичного театру імені М. Кро-
пивницького йде вистава за
п'єсою В. Винниченка «Закон»
(сценічна назва «Ідеї пані Му-
сташенко»). Це не перше по-
вернення славного земляка
до рідних витоків. Торік один
з нових проспектів міста наза-
во ім'ям Винниченка, а на при-
міщенні колишньої чоловічої
гімназії встановлено меморі-
альну дошку. Адже саме в цьо-
му будинку дев'ять років на-
вчався майбутній перший пре-
м'єр УНР.

СХІД — ЗАХІД

Учні національної середньої
школи № 21 приймають своїх
однолітків та педагогів школи
№ 16 з Дрогобича. Гостям бу-
ло запропоновано широкую ку-
льтурну програму. Крім того,
учні обох шкіл взяли участь у
проведенні цікавих спільних
заходів.

«ДИСК» ВИДАЄ ГОРОСКОП

Мале підприємство «Диск»,
засноване обласною радою на-
уково-інженерних товариств
та адміністрацією будинку тех-
ніки, займається програмним
забезпеченням комп'ютерів, і
не лише в Кіровограді, а й у
Запоріжжі, Знам'янці, Києві.
Фахівці склали також цікаву
програму «Гороскоп», що про-
гнозує майбутнє.

ОСОБНЯК «ОКУПОВАНО» НІМЦЯМИ

У колишньому особняку ко-
пінського першого секретаря
Кіровоградського обкому партії
відкрито німецьке пред-
ставництво. За програмою
співробітництва, передбачено
будівництво та оснащення со-
ціально-культурних об'єктів,
реставрацію окремих примі-
щень тощо. Німецька сторона
організувала також активну
гуманітарну допомогу області.
Вже прибула перша партія ме-
дицинського обладнання, ліків.

Сергій ЗАПОРОЖАН,
журналіст.

У політичних партіях

КОЛИ БЛИЗЬКІ СВАРЯТЬСЯ, або ЧИ ТРЕБА БОРОТИСЯ З КОМУНІСТАМИ

Про серйозні розбіжності у
формах і методах політичної
діяльності між керівництвом
Ровенської крайової органі-
зації Української республі-
канської партії та крайової
організації НРУ було заявлено
на звітно-виборній конфе-
ренції Ровенської крайової
організації УРП.

Приводом для напружено-
сті у стосунках між бли-
зькими у недавньому минуло-
му політичними силами об-
ласті стали заяви народних

депутатів УРСР від Ровен-
щини В. Червоний, М. Поров-
ського та В. Пилипчука про
можливість пошуку компро-
місів і співпраці з комуніста-
ми, а також дискредитацію
демократичного руху Украї-
ни членами УРП, СНУМ,
УНС.

В. Шкуратюк, один з лідерів
Ровенської організації
УРП, зазначив, що зрощення
представників Народної ради
з націонал-більшовиками
може привести до вироджен-

ня національно-визвольного
процесу на Україні, створен-
ня самостійної комуністич-
ної республіки на зразок Ал-
банії. На його думку, розми-
ваючи образ ворога — кому-
ніста, В. Червоний, який од-
ночасно очолює крайову ор-
ганізацію Руху, та йому по-
добні створили передумови
для згорання боротьби з ко-
мунізмом.

З різкою критикою на а-
дресу керівників Ровенської
крайової організації УРП
виступив запрошений на кон-
ференцію народний депутат
України, один з провідних
діячів УРП Б. Горинь. За
його словами, саме крайній
радикалізм лідерів ровенсь-
ких республіканців призвів
до напруження стосунків
між УРП та Рухом у регіоні,
став причиною малочисель-
ності організації, відвернув
від неї багатьох прихильни-
ків.

Зауваження В. Гориня,
однак, не вплинули: керівни-
ком крайової організації
УРП переважною більшістю
голосів обрано О. Новака, од-
ного з найрадикальніших
членів республіканської пар-
тії.

(УДАІ).

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Адреси співробітництва

ВЕЛИКИЙ ОПТИМІСТ — «МЕДІМПЕКС»

У заскленних вітринах од-
ного з виставкових залів
Торговельно-промислового
палацу УРСР — продукція,
яку важко недооцінити чи пе-
реоцінити: лікарські препара-
ти, угорського зовнішнього тор-
говельного підприємства. Я
співробітництва. Я співробіт-
ництва. Я співробітництва.
за реакцією на них гостей ви-
ставки — лікарів, фармацев-
тів, учених-медиків: очевид-
но, що на полицях нічого не
залишилося б — така нині
потреба в цих ліках. І не ті-
льки тому, що давно вже
став дефіцитом навіть аналь-
гін.

Протягом 40 останніх ро-
ків Угорщина була надійним
партнером Радянського Со-
юзу і України зокрема. І на
цей рік укладено контракт на
поставку ліків на 400 міль-
йонів доларів. З Угорщини
їх поки що не відправлено,
а ні на гріш: відсутні гаран-
тії платежів.

І все ж діями на Україні
акредитовано представниц-
тво угорської фірми «Медім-
пекс», а з 22 по 26 квітня
працює виставка продукції
цєї фірми. Що ж спонукає
її, незважаючи на отаке май-
же безнадійне становище,
шукати партнерів на україн-
ському ринку?

— А ми оптимісти, — від-
повідає заступник директора
фірми «Едіт Редлі». — Крім
того, чимало наших препа-
ратів апробували в кліні-
ках України. Їх добре вивчи-
ли українські лікарі. Тому у
співробітництві заінтересо-
вана не тільки угорська сто-
рона. У нас зараз складне
становище, але ми віримо,
що ви вийдете з кризи. Та й
«Медімпекс» готовий до спів-
робітництва. Це можуть бути
спільні розробки, бартерні
угоди, кооперація...

— Я теж переконаний, що
нинішня виставка буде ко-
рисною для обох сторін, —
додає начальник Київського
відділення торговельного
представництва Угорщини в
СРСР Тамаш Беркі. — І ми
готові до будь-якого співро-
бітництва, якщо воно взає-
мовигідне. Тому чекаємо про-
позицій від українських парт-
нерів. І якщо із ста їх змо-
жемо реалізувати хоч би
п'ять процентів, то це вже
буде великий успіх.

На виставці я зустрів і
начальника головного аптеч-
ного управління Міністер-
ства охорони здоров'я УРСР
Дмитра Волоха, якого й по-
просила прокоментувати цю
подію.

— Так, поки що ми може-
мо тільки зітхати, бо центра-
льні відомства не виділили
на закупку лінарських препа-
ратів ані цента. По суті ми
залежники цього всемогут-
нього моштра: кинуть щось
на зубок — матимемо ліки.

А ні, то доведеться якось
викручуватися. Правда, ми
й зараз не сидимо склавши
руки — шукаємо підприєм-
ства, що мають валюту і зго-
дні закупити на неї ліки.
Або ж м'ясопереробні ком-
бінації, що могли б постача-
ти угорським фармацевтам
органічний тварин, які застосу-
ються при виготовленні окре-
мих препаратів, в обмін на
готову продукцію.

Отож, сторони готові спів-
робітничати. У вас теж є
пропозиції? Напишіть до тор-
говельного представництва
Угорщини в Києві за адре-
сою: 252006, Київ-6, вул.
Горького, 125-а.

Валентина ПОЛІЩУК.

РУБ ЗА ДОЛАР?

Миколаїв, Корабелі заводу
«Океан» знають, що продати
на зовнішньому ринку судна-
рудозази — лише піссправи,
складніше — розподілити в ко-
лектні товари, придбати за
частку валютної виручки. І
ось профком підприємства за-
пропонував: валютний «пай»
працівника зробити рівним його
трнадцятій зарплаті за по-
передній рік. Один карбова-
нець — один долар. У межах
своїх пімітів кожен може ви-
брати товари, перепік яких го-
тує адміністрація. При покуп-
ці долар знаходиться «за кад-
ром», оплата — в карбован-
цях. Родичі дістають право об-
єднувати «паї» для покупки до-
рогих речей. Корабелі лиш по-
бюються, що буде встанов-
лено надто високі ціни на за-
морське добро.

Анатолій КУЗНЕЦОВ,
Укрінформ.

Навколостецькі нові

«СТАНІСЛАВСЬКИЙ

В Івано-Франківському гро-
мадсько-політичному центрі
відбулася виставка молодих
прикарпатських художників.
Вона стала ще одним кро-
ком реалізації творчості іва-
нофранківців, яка перебу-
вала в затінку, незважаючи
на широке представництво
у приватних колекціях на

Україні і за
боти енсло-
вою «Стані-
і відобража-
динарного
мистів різ-
прямів, ст-
лося б віді-
психологіза-
Чулкова та

ЯКЩО ХТОС БЕЗ НІЧОГО

У Москві щойно прийнято спеціальний за-
про громадську цнотність, тобто, віднині
усе буде ясно: де — мистецтво, а де — без-
ство, кого хвалити, кого — карати, хто — х-
ший, а хто — винний.

А от хто винен, коли це — і не мистецтво,
кримінал, а просто — наслідок дефіциту вер-
і нижніх носильних речей?

Отже, якщо хтось десь — без нічого, не
в'язково кпикати мистецтвознавців і мініціоне

Фото Сергія П'ЯТЕРИКОВА

ЦЕНІ У КОРЧАГІНА

Факт і коментар

ри дорогі —
інтелігенцію.
ітисаіговий про-
ітисаідогого. Доб-
ітисаіале не мож-
ітисаііти за оди-
ітисаіішвиши народ,
ітисаііого на ка-
ітисаііерів-ревізорів і
ітисаііопозиди. Візь-
ітисаіішматок за
ітисаііого прокла-
ітисаііагін. Спробу-
ітисаііановне Міні-
ітисаіідо нього в
ітисаііне тримає ні-
ітисаііренського на-

91 р. право розробляти та-
рифни на приміське сполучен-
ня надано начальникам за-
лізниць. Останній абзац по-
станови при цьому звучить
так: «Не допускає їх убив-
точності». А приміське спо-
лучення було збитковим: ли-
ше у 1990 році — понад 8
мільйонів карбованців. З Мі-
ністерства шляхів сполучен-
ня до нас надійшли рекоменда-
ції по зонию тарифах. На-
скільки мені відомо, їх
прийняли більшість за-
лізниць. Чому прийнято реко-
ментації міністерства, якщо
право на встановлення тар-
ифів надано начальникам за-
лізниць? Тому, що ми — не
замкнена держава: наші
електропозиди заходять на
територію інших залізниць,
і ми не можемо собі дозво-
лити нести чужі витрати. До
того ж тарифи встановлюва-
лись диференційовано. Якщо
на Одеській залізниці піль-
гові квитки коштують в 6 разів
більше, аніж раніше, то
у нас — в 10 разів. Причяна
— у нас більша частка пере-

везень на дизель-поїздах,
експлуатація яких обходи-
ться значно дорожче. І остан-
ній фактор: раніше ми
перекривали збитки від паси-
жирських перевезень прибут-
ками від вантажних. Сього-
дні таке собі дозволити не
можемо, оскільки загальний
обсяг вантажних перевезень
скоротився на 20—25 про-
центів. Якщо дорожчати
електроенергія, матеріали,
навіть за таких ці ми будемо
збитковими. Ринок!..

А що стосується людей,
які кожного дня йдуть з при-
мської зони на роботу, то
серед них більшість — ро-
бітники. Можливо, їхні під-
приємства візьмуть на себе
частину витрат?

ВІД РЕДАКЦІЇ: Коло за-
жнулося? На Заході держа-
ва бере на себе фінансуван-
ня збиткових підприємств за
рахунок високорентабельних
з приватного сектора. Остан-
ній у нас — в зародковому
стані. Отже, знову державна
залізниця тягнута за дер-
жавних підприємств, і вони
разом — з нашою кишені? І
це називатиметься ринком?

В інших республіках:

РОБІТНИКИ НЕ ЙДУТЬ НА ПОСТУПКИ

гу має скасувати вже прийнятий іско закон, які не дозволяють задовольнити багате економічним вимог робітників. Крім того, дуюнах і політичні вимоги, зокрема що до розпуску нинішнього складу парламенту та відставки Раді Міністрів республіки. Після того, як десятиденні переговори між Президентом Верховної Ради та місіним страйкомом зашлі у безніх, робітників попередили власті, що не збираються йти ні на які поступки. Проклієність страйкуючих підпріємств поки що данні немає.

— Протягом учорашнього дня на площі імені Леніна тривав робітничий мітинг. Вранці площа знову заповнилась людьми, а колони трудящих продовжували підходити. Головна вимога робітників Мінська — негайно скасувати сесію білорусьного парламенту. На їхню думку, Верховна Рада в першу чер-

Тим часом депутати від опозиції у Верховній Раді створили ініціативну групу, яка збирає підписи парламентаріїв за негайне скликання її позачергової сесії.

ВКРАДИ... ДЗВІН

організатори Іуличеза, Бу
и, Невілі та інших сіл Го
яньського району. Протя
трьох місяців вони прохо
медичне обстеження з
могою термометрес

механізатори Тупичеза, Бу-
ріани, Невилі та інших сіл Го-
роднянського району. Протя-
гом трьох місяців вони прохо-
дять медичне обстеження з
допомогою термолюмінес-
центних приладів.

ським воїнам, що знаходяться в урочищі Кні (Щорський район), невідомі «вмисливі» об-
рали мішенню. Вперше наших
солдат розстрілювали в 1941
році німці.

«ГАКЪБА» ЗНОВУ В ЦІНІ

Сергій ПАВЛЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України»

містичні навчаннями Гіорія Косовича. Школа, що виставка не була втілена в можливих об'ємних формах, оригінальний експозиції, це надало б їй сенсаційності і привернуло увагу широкого кола фахівців. Однак втілює, що, незважаючи на організації труднощі, виставка відбулася і підтвердила ріст на прикрашати

Людмила
ВОЛОДАРСЬКА.

Нецуканий злочин здійснює у Харнові, 32 другого поверху старо- го приміщення Харнівського театру опери та балету внаслідок п'яторізної дзвіни роботи старих майстрів. На думку спеціалістів, айд не наслідок цієї невисокої якості йові історичної цінно- сті. Однак старі май- стри своє дло знали тоді і на вітленні сво- го ремісництва в ме- тралію, а не в металі, тротилію мала срібла. Очевидно, що саме не спусклою грабіння- ня викрасти театраль- ний інвентар, а не дозвандана, амоністич- алуєся у .вставах, але, як виявлялося, зовсім не охороняєся. А втім, вартість Харнівського крадім- ства за деякими оцінка- ми межа 50 тисяч ло-

Покн що слідств

осіло перед зухвалістю злощинців.

— На жаль, мені нічого додати до того що відомо, — заявив вчора ввечері вайному кореспонденту інспектор В. Куєв. — Ніяких слідів, жодного свідка. Одна із версій: грабіжники підігнали до театру кару, вантажний автомобіль і за лічків хандили впраліж...

МІНЬОЛ КОСНИ,
журналіст.

Харків.

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

ПОГОДА

25 та 26 квітня на Україні очікується хмарно похолодання з проясненнями. Сьогодні у південних областях, 26 квітня по республіці, часом дощ, в Прикарпатті з мікроні снігами. Вітер північно-східний 5—10 метрів за секунду, на сході республіки пориви 15—20 метрів за секунду. Температура адань 7—13, на півдні республіки 14 — 19 градусів тепла.

По Києву та області сьогодні адань баз опадів. Вітер північно-східний, 5—10 метрів за секунду, температура 7—12 градусів тепла.

PVE 3A ΛΟΛΑΡ?

Миколайе Корсепелі заводу «Сиван» знають, що Продавці на зовнішньому ринку судно-рудозвож — лише лісперіан, скляніще — розподіляти в колекційні товари, придбані за частку валютної амуниції. І ось профіром підприємств за-пропонував: валютний «пай» по тринадцять зарплат за рік, передній рік Один карбованець — один доллар. У межах своїх лімітів кожен може вибрати товари, перелік яких го-тує адміністрація. При покуп-ці доллар згодиться «за зда-ром», оплата — в карбован-цях. Родичі дістають право об-рати товар, який понині до-рогий рід. Кабачок, який по-добаються, що буде — астоно-влено надто високі ціни на за-морські добро.

Анатолій КУЗНЕЦОВ,
Уніріаформ.

Навколомистецькі новини

«СТАНІСЛАВСЬКИЙ АРТ»

В Івано-Франківському громадсько-політичному центрі відбулась виставка молодих прикарпатських художників. Її ініціатором стала ще одним кроком реалізація творчості івано-франківців, яка перебувала в зв'язку, незважаючи на широке представництво — у приватних колекціях на

країні і за кордоном. Роти експонувалися під назвою «Станіславський яз» відображали палітру неоринавного світосприйняття нців різних художніх нрмів, стилів, шкіл. Хотіся 6 відзначити глибокий сикологізм, Олександра (улюблена та романтично-песк-

ЯКЩО ХТОСЬ
БЕЗ НІЧОГО

У Москві щойно прийнято спеціальний закон про громадську цнотливість. Тобто, віднині всім се буде ясно: де — мистецтво, а де — бастидато, кого хвалити, кого — карати, хто — хороший, а хто — винний.

А от хто винен, коли це — і не мистацтво, і не примівал, а просто — наслідок дефіциту верхніх кінцівок людських респондентів?

Отже, якщо хтось десь — без нічого, на об'єктові кланати мистацтвознавців і мільйонерів...

Фото Сергія П'ЯТЕРНКОВА

— Як тепер переконали, що кінця війни виставка буде ко-
рисною для обох сторін, —
додає начальник Київського
відділення торговельного
представництва Угорщини в
СРСР Тамаш Берні, — І ми
готові до будь-якого співро-
бітництва, якщо воно засво-
годить нам, як наприклад, по-
позиціювати українські фар-
мацевтичні засоби. І якщо і за
нашими реалізаціями хоч би
п'ять процентів, то це вже
буде великий успіх.

На виставці я зустріла і начальника головного аптечного управління Міністерства охорони здоров'я УРСР Дмитра Мухоморова. Він мене просила прокоментувати це подію.

— Так, поки що ми можемо тільки згадати, бо центральні відомства не виділили коштів на проведення виставки, ані чента. По суті ми заложники цього всемогутнього монстра: кинуть пося на якусь категорію ліків, а ми, то доведеться, якби вживатися. Правда, ми й зараз не сидимо скляшми руки — шукаємо підтримки, що мають валюту і гроші закупити на кут ліків.

місти, — адля
директора
додати
націх
препаре-
в в кліні-
добре ви-
ачи-
Тому у
директора
стораз
кладде
ми відро-
ка. Та й
директор
можуть бу-
ти, багате-
ри я...
Або ж м'ясопереробні ко-
бінати, що могли б постави-
ти угорських фармацевта-
органи тварин, які застосову-
ються при виготовленні окре-
мих препаратів, в обмін на
готову продукцію.

Отже, сторони готові спів-
робітничати. У вас теж є
пропозиції? Напишіть до тор-
говельного представництва
Угорщини в Києві за адре-
сою: Київ-6, вул.
Горького, 125-а.

Валентина ПОЛШУК.

Валентина ПОЛИЩУК.

...адміністративного відділу само довго відмовляли

Чорнобиль

ЧИ ВИСТАЧИТЬ НОВОГО ГЛУЗДУ?

Ігор ГРУШКО.

Президент Польщі Валентин Велікобританії Мейджор зустрісся з прем'єр-міністром Великобританії Мейджором. Переговори були зосереджені на основних чинниках економіки, питаннях. Сторони обговорили перспективи асфальту Польщі в Європейській співпраці з британськими інвестиціями в економіку. Плєнує як зустрір Валєніс з колишнім прем'єр-міністром Вєнікобтанії Тєтчер з лїдєром опозиційної лєйборїстської партії Кінноком. Вєнікеттєлє честь прїзлєду Валєніс корольє Єлїзаветє II дєлє аєвє оцїнку його дїлєтєвостї. Вєнікеттєлє корольє аєвє Європа аєлєчєна Валєнісє його рольє в європейчєх змїнє у Східній Європіє.

У Бухаресті розпочалася міжнародна конференція з телекомунікацій в космосі. Вона організована Європейським космічним агентством, Європейською спільною радіомовленням.

Як повідомили агентств
Рейтер, другий заступник Голо
ви Верховної Ради Латвії Крес
на Канаду. Очікується, що там
буде працювати над створен
у Канаді Балтійського ін
формаційного центру. В січн
щого року тодішній прем'єр
міністр Кларк запропонував
обидвох канадців — виїзд
в Прибалтику — внести свої про
позиції щодо роботи тако
го центру. Кристиньш обговор
також пропозицію про ст
лення міжнародної кон
ференції з питань Прибал
тики з Вініпегу. Він брав
участь у щорічному з'їзді
національної федерації
Канади, зустрінається з
канадськими парламентарі
ями, представляючи
статистичні дані про

Інформ-шоу

1 — КІНЕЦЬ СКАНДАЛАМ

Уле Фрімен, американець, пристрасний любитель мотоспорту. Мотоцикл для нього — це, все else дружина. Доні Фрімен віддає перевагу компактній автомобіля. У Фрімена найшов оригінальний екіпір, щоб уникнути сімейних скандалів. За 750 доларів він придбав стерий мотоцикл і відразу придбав його до задньої половини автомобіля «Фольксваген». Тепер подружжя зможе насолоджуватися змісненими поїздками кожен на свій смак.

Фото із газети «Зюддой-цайтунг» [ФРН].

БЛАГОРОДНИЙ ЗЛОДІЙ

Серед нишених осіб згодом також траплялися порядки. У жителя Бостона Петера Паннера у вагоні метро знайшли таємні гаманці. Випадок загрозив звинуваченням у вмерзаних ідей бундистів. Але яне ж без підстав! Паннер одержав від латинця лист з гаманцем і шістьма фактичними правдами. У літературі говорилось: «Середню дірку в гаманці за тринадцять доларів яки були в гаманці. Я не вкрадав би його, але мені теж нічого було потрібні гроші. Прокляти їх я не став, оскільки їм був упевнений, що я не краду» все одно відомство...» У листі Паннер не скривався

ХАЗГҮН

Мешивець австрійсько-міста Лінца К.— власний бу-тер'єра з нижнім ім'ям Ко-мен фон Розенау врішав ро-важності і нацькував собі-ня двох випадкових лерех-

них. Все закінчилося для хазяїна собаки плачевно. Замельний суд Лінце присудив жартівника до 26 місяців тюремного ув'язнення за заподіяні тілесні ушкодження потімлим. Телер бультер'єр Кімен сумує без хазяїна.

«ЯК ДОБРЕ ВСЕ,
ПРЕКРАСНА МАРКІЗО

У селі Альтенланд, що ле-
Гамбургом, сталося лихо: згір-
зіла конишків. Підлігали
кониби своїм хвостом. Вла-
но, хвіст став останньою лап-
кою у ливцюю несприятли-
вості. Селянин з Альтен-
ленда вирішив відіграти зме-
зеру водопоріжний тру-
п'яною лампою. Ротом
лампі спалили конишків
завдяки чому кониби
конишків кикували а
конишків підлігали сіно а
ля. Від лавальної сіно згір-
рієся дах, а залити водогі-
 було чим, адже водогі-
 не відігрався. Незважаю-
 зусилля приспільд дожинок
конишків згірля ешент. А
конибу все ж удалось вря-
 вати.

ГУРМАН ИЗ ПСИХУШКИ

З ліквітаційного відділення
земельної лікарні Клягенфур
(Австрія) вітік пацієнт — но-
слий власник фабрики целю-
лози у Віллахе-Мадгален
Вільгельм Паласт. Вітикача, за
правда, дуже швидко зникла
у найближчому ресторані. Пр-
чина втечі проста: йому за-
гріло смачно пообідати. На-
брида лінійнає пріснати
Дирекція лінійки вирішила
якби справжню гуманисти-
дозволяє гурману-пацієн-
та час від-часу вільний вихід
ресторан. Правда, із супр-
воджуючим.

Фотоінформація

СОЦІАЛЬНІ ГАРАНТІЇ — НАСАМПЕРЕД

Додаті частіше гасля з соціальними вимогами лунають на демонстраціях і мітингах у східній частині Німеччини. Свого вирішення чаєж житлову проблему. У заміну з розподідажжя мжитля жнелт Берліне побуваюнтся зростанн навертплтти. Можлнвл впаднн, нолн навертнройннєвл залнштнсь зосім без дену над головою. За словами півдєр берлінсьнх профспілк, політнчн внці уряду на повннн погіршуватн соціальнй стан груднщн.

Фото ТАРС

ЛЕЛЕКИ, ЛЯЛКИ І ЛАКЕДЕМОНЯНИ

[Закінчення. Початок на 1-й стор.]

Отже, недарма й досі вважається, що яєвину до господи приносять саме яєвено. Що ж тут дивного — яєвено був символом Вязької Сіби.

Тепер — не ти.
Ми ковалем графік. Воюють — ноги кому заманяться. Вчиться — геть. А навінути хтось придумав алашговувати яєраз на жинив, яєраз тоді, нияи я джова чомусь лутчому навчались. Навіть лєвєки роззубілися. Вітм, вони ще літають — за розкладом, визначенням од сотворіння світу. А діти — вчиться. Вчиться, дєбєльшого, самі по собі, вчиться щось робити і когось любити, і щось там у них таки виходить, і навіть лєвєки їх не забувають, і це дєс нащою не жєбуєтє.

Головне — якщо вже ним ти користь воювати — не забувати деяких стерих яєвєни. От, був колись тєний народ — яєвєдемєнєни. Вони нічого не змігли робити — тєйєни воюєвєти. Але, чим довєі воюєвєти, тим гірше виходило. І з'явився серед них один недурний цєр, і сєвєзє: о, яєвєдемєнєни! Не воюєтє пєстїєно з одним і тим же противником — бо навчєтє його воюєвєти крєщє, аніж самєі вмієтє... Нам бї зараз тєного цєрє. А при чєму — мїністрє для спєстрєжєнєя зє яєвєнами. А тои ми зжє й самєі яєсєтє.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КОРОТКО З ЛИСТІВ

...Так остогидло наше гірке життя, так хочеться чистого, святого, доброго. Щоб не билися за ганчір'я, щоб не ламали деревця, не зобижали землю, пташину, щоб ніхто не поганів від нас, прекрасний і величний. Я — ні за які партії, я — за чесних, сміливих, рішучих, розумних людей, щоб на них Україна трималась...

Л. РИБАЧЕНКО.
Кіровоград.

...Діяльність Вер-
ховної Ради оцінюю по-
средньо. Депутатств
чу більше поваги та
одяності. Ні до якої
партії не належу, але
важко волі собі і всім
іншим на Україні!

Г. БЛАКНТЬ.
Калуш
Івано - Франківської
області

Хотів би побажати нашим депутатам, щоб вони радially із своїми виборцями не в кафе, а в чергах за ринками, цигарками, сигаретками, за фуйками і кирзовими ботинками. Тоді вони почувуть справжній голод народу України...

М. ГУК.
Красногвардійськ
Кримської області.

...У мене склалося
так враження, що на
ці партійні лідери сво
їх словоблуддям від
киваються від рядови
партійних мас, втрача
ють довір'я і авторитет

А. ЛУЧКО.
снт Батурии
Чернігівської області

...Є у нас такі, щ
нахидають кого за
одно, тільки не сві
народ. А як тільки по
тують щось народни
українське, тут же а
ляють про українськи
буржуазний націона
лізм...

О. МЕЛЕШКО.
Донецьк.

...Свого часу я соринявся розмовляти українською мовою, бо мені сміялися і запитували, з яких джунглів виїз. Тоді ж став тенденцією — закривати школи з українською мовою. А одна розумна людина сказала: «Немає моан — нема мови!»

В. МАЙДАННІК.
Кривий Ріг. . .

ПІД «КОЛЕСАМИ» ЗАКОНІВ

**РОЗДУМИ ПРО ТЕ, ЧОМУ СІЛЬСЬКІ РАДИ ТАК НЕРІШУЧЕ БЕРУТЬ
ВЛАДУ В СВОЇ РУКИ**

[illegible]

Їм слово.

М. Олексієнко.
На дворічному досвіді
переконався: як-то бути
голове 1 колективу — це
голова сільради. Турбот — по
мільйону. Як же вистачить
газ, дити, старина, як дити...
Коли формували бюджет
на минішній рік, сільрада ту-
ла була вкрай бідною, а
медонеси — один — рідний
колектив. Він вивіз для села
200 тисяч карбованців. Та
жодного з них не вийшло
жодного, опублікування нешло
за закон про місцеві Ради
та місцеве самоврядування.
Вони не мали права не
тільки самостійно формувати
власний бюджет, але й роз-
порядитися ним. Це право
було за А з Шогоно — де бра-
ти кошти? А дити тільки на
свою ліквідацію масово антра-
киту. Це було 15 тисяч карбо-
ванців, а школу — близько
300 тисяч. Як бути? Виріши-
ли свої кошти перевести в

І. Головак:

— ...хочається за широким спину райвиконкому. Ніяк не втілює закон, надає місцеві Радам повного права самоврядування, а ми добровільно від цього вистраного права відмовляємося. Справочує інерція, усталена замітка працювати по-старому, небажання брати на себе всю повноту влади, а, отже, й відповідальності. Час отямитися, а то інолі б ринкова економіка не застала місцеву владу на порожній скляці.

Як на мене, треба було б дяти так: сільрада формує свій бюджет з таким розрахунком, щоб мати змогу переказати певний процент до райвиконкому. Решта коштів лишається на місці. Тоді голова сільвиконкому не ходив би по численнях коридорів з простягнутою рукою. Що то, скажіть, за влада з простягнутою рукою?

Ю. Брус:

— На жаль, ми теж довго не роздумували, віддали свій бюджет району. Думали, суртом, легше. Та якщо по правді, то депутати просто побоюлися стати раптом «мільйонерами», розпоряджатися бюджетом на власний розсуд.

О. Десятерник:

— Зважте на те, що є у нас бідні і багаті місцеві Ради. У розпорядженні одних кілька організацій, а, отже, і шедрий бюджет, у той час як на території інших сільрад всього-навсього один колгосп. Так уже склалося. Гадаю, виконком районної Ради розгляне це питання.

Та чні не найбільше турбує сьогодні сільських депутатів

у продаж половину легкових автомашин, направити на село 90 процентів будівельних матеріалів... А що сільрада одержала за рознарядкою? Замість 132 тисяч цегли всього 16 тисяч. По цеглин на брата.

Ю. Дренц

Наші республіканські центральні закони нерідко зіптовкуються один з одним: мій автомобіль на вересні поганою, а мене вже в листопаді звільнення, що ми ніякому перехресті, під колеса мій законів і живемо. Проте, клавів більше, ніж треба. Неподобаюся, але не знаю, як поводитися з банкоматом і т. д. Як за старшинством доводився лаяти плани загрозлив при дусі, як нічний рік. Сильно сніг дувати, а не везти. Як в республіканській згоді, так тойткан, про пріоритетний розвиток села, самостійно колоспників права, маючи складати плани, а не везти. Як економічній, так Березі, як економічній з'язка і держави, замовляю на рівні 1990 року те святе право господарства зводити найвище. Сія стільки, скільки треба, а не стільки, як хоті. Хоті слухати?

Незрозуміла ситуація і у податківців із сум кредитів. Згадування тут неодноразово про республиканський закон роз'яснює: процентні ставки до 1 серпня 1990 року не зміниються. А Указ президента СРСР від жовтня минулого року попереджає: спливають податки і то чим хутчіш, бо від штрафів не відкарастесь. Хоч Укази немає жодного слова про те, що він має заортувати силу. Таким чином, за минулий рік, із рахунків гостиниц давня району зияли п'ятимільйони карбованців, за сорок чень цього року — ще 25 тисяч карбованців. Невже карбованець — вертова експериментальна селяця?

— Заюки, справді, ани
ли на нашу долю дивні. Та
не секрет, що і в роботі с
мих сільських Рад чимал
формалізму, невпевненост
аідрваності від реалій жа

тя.

Ю. Брус:
— Ми помітно розхна-
місцева владу, коли почали
ся «коронування президе-
нтів» — голів Рад народних
депутатів. То була безпе-
світня затиш, чергова гірка
в демократії. Сьогодні ви
владу взяли на себе виконан-
на чолі з його головою. Ме-
ше стало шарпання, ритуал-
ла, нікому не потрібних ви-
лачок. Зросли роль і відпо-
дальність за роботу депут-
тів.

В. Проценко

— Люди стомилися в слів і обцянок. Ми, сільські депутати, «як люди від землі, розуміємо це, тому діла рукава завжди засукні. Збудувати хату, підвести до села воду чи газ, допомогти ветеранові — все це дрібниці. То — щоденні турботи наших депутатів.

Що ж, у тому, мабуть, істина. Бо все ж таки, як крути, а честь — не по силах, а по конкретних сп...

вах, котрі виборці й оцінюють.

Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ,
Дніпропетроаська област

ВИВАЖЕНИЙ ДІАЛОГ

З самого початку своєї діяльності депутати Володарської міськради визначили пріоритетні напрями роботи — продовольче забезпечення, екологія, житлове будівництво, стан прапорядку, транспорт міста. Це об'єднує народних обранців різних політичних напрямів, дозволило проводити сесії конструктивно. У період між ними переважання більшість депутатів активно працює в постійних комісіях.

Президиї Ради і міськвиконком шукають нові нестандартні форми роботи. Одну з цих заправдаючих ініціатив розглядає проблем, які хвилюють білоцерківців, безпосередньо в трудових колективах. Комітет утворив й діловою була зустріч народних депутатів і апарату міськвиконкому. Крім розгляду нових виробничого об'єднання «Віолентеїна». На підприємстві переживає заповнення крадіх часи. На підприємстві становища становила в першу чергу виплинула загальна криза в економіці країни. Той, хто працює на державному підприємстві, міський голова міської влади і зможі вирішити деякі проблеми шиянців. Тим більше що своєчасно ними немало зобов'язали для міста.

Насамперед потріб-
но рішення сесії міськ-
ради про продовження
будівництва шинного
заводу № 2 з наступ-
ною переспекцізаці-
єю його на виробницт-
во шин для легкових
автомобілів. Це дозво-
лило б зняти напруже-
ність з цим дефіцитним
товаром. У той же час
частина прибутків пла-
чула б на потреби Біло-
церка. Треба нехай
це рішення запро-

по вартує на вирішенні цієї проблеми. Зараз ми «Електроенергетики» й вистачає близько тисячі робітників. А будувати — будуть і робочі руки. Тому в план будівництва міста необхідно включити зведення сьмьох гуртожитків з цільовим призначенням. Виробники справедливо поставили питання про передачу на баланс міста тролейшового управління, очисних споруд, електричних та водних мереж, які служать для потреб усього населення, а утримуються за рахунок об'єднання.

Головний аисново
зустрічі: шлях до вир
шення всіх проблем —
виважений діалог.

Лідія
ЧЕРЕДНІЧЕНКО.

Київська область.

Я

ГОЛОС УКРАЇНИ

БАГАТО...

наші надії виявилися марними: за три місяці цього року по жодному виду товарів ми не одержали навіть планових фондів, не те що додаткових.

Тяжке становище складається і з забезпеченням індивідуального захисту працюючих. Обіцяні герметичні кабінки для трактористів та комбайнів там і залишилися на папері. Сьогодні вже навіть немає можливості забезпечити всіх механізаторів, доярок і працівників лісу спеціальними. При такій ситуації немає часу для того, щоб з'ясувати відносини, роздавати щедрі обіцянки, «йти назустріч вимогам», — сьогодні потрібні реальні діла, конкретні слова для потерпілих людей.

На 1991—1992 роки держава виділила для Олевського району 8,7 мільйона карбованців для ліквідації наслідків аварії. Чи зможемо ми скористатися ними так, щоб істотно поліпшити життя людей, на долю яких впало стільки страждань?

Згадаймо минуле. Під час окупації території району німецько-фашистськими загарбниками було спалено 25 сіл. Страшне число. А це страшний той фант, що три села Олевського району живуть сьогодні лише в нашій пам'яті — Стара Рудня, Буда і Добра. А сьогодні до них приєднався ще й чорнобильський сел.

І ми не маємо права мовчати, згадувати гостроту. Ми повинні робити все для людей, щоб пом'якшити їхній біль від вогню Чорнобиля.

Василь РУДИК,
голова Олевської районної Ради народних депутатів, депутат Верховної Ради УРСР.
Житомирська область.

У ЧОРНОБИЛІ, де мені довелося прожити цілий рік, серед багатьох приватних будинків є тільки один з живими квітами на підвіконні. Повартаючись лізно з роботи, я іноді зулявся біля цього будинку, дивився в його теплі вікна на старого чоловіка в селянському одязі за столом, і мені іноді здавалося, що аварія на атомній станції — це просто тяжкий сон...

Василь Хомич Поліщук до аварії на атомній станції працював кіномеханіком у Чорнобилі. Після вибуху ще кілька днів «крутив» кіно для ліквідаторів, лон у Бороданку не евакуйовали.

— Трішки там лобує, — розповідає він, — і поварнує назад, бо треба було і сад обліскувати, і город посалати. Параформився на свою стару роботу в кінотеатр «Ураїна» і відтоді вже майже л'ять років працює в Чорнобилі.

Можливо, про цю зустріч я й не розповідав би в газеті, якби випадково не потрапив на очі поштової листівки з Ейфельово вежею. На звороті — адреса: Франці, Деуїла Барре... Еміль Камельс.

— Це від мого давнього друга. Він мені життя врятував, — пояснює Василь Хомич.

Коли в рідне село Кайтанівку, що на Черкащині, прийшли фашисти, йому було 16 років.

— Згодом мене, Івана та Сашку Качурів, Івана Мельника та Івана Гаха — відправили в Німеччину. Не на енкавсію, а на тяжку роботу в містечко Айзенберг. Там, у цехах металургійного заводу, працювало тисячі полонянців з багатьох країн світу. Але найважче було тим, кого привезли з Білорусії, України або Росії... Били їх нещадно за найменшу провину. І тоді ми вирішили тікати додому. Втрюх. При першій нагоді сховалися в лісі, а потім темніло — взяли курс на схід. Ішли тільки вночі, а вдень відсиджували в лотамі між сідками. Десь тижнів через два нам дуже не довелося: залізні на черешню в саду, щоб нарвати

ЯБЛУКО ДРУГА

Невигада...

ягід, і нас... і схопили. Привезли на завод, три дні протримали, а намері голодним... Але чомусь не били...

Згодом ми розробили інший план втечі з Німеччини — прокралися вночі на платформу військового ешелону і сховалися під брезент. Далеко ми тоді не пішли, бо вранці на вийс... почали леварити вантажі... і всіх нас схопили. Тримали в камері кілька днів, а потім з того заводу, де ми працювали, привітали в Айзенберг. Потім в когось селі він виліз горіж

і, нолн ми вийшли в поле, застрелив з лістола Івана Мельника. Мабути, за те, що в нього лрн обшуку знайшли немосольський канток. Іван улав у картонній і не астиг сказати жодного слова. Пізніше ми ловавали його біля місцевого кладовища.

Після долиту в тюрмі мені Івану Качуру лрнзначили до двадцять л'ять ударів гумоан кийном. Клал на довгий стіл, зв'язували руки анзу і били по слні. Свої удари я дорухував до вісімнадцяти, а потім втратив свідомість. Після цього нас привезли на завод, роздягли перед строем полоняннх

і показали всім на наших слинах результати втечі...

Несподівано у єйно хтось лостував, і Василь Хомич леревас свою розповідь.

— Це моя красуня їсти лрості. Синичка. Зголодніла, бо я після ахтн дова в Чорнобилі на був. Треба насіння їй внаести.

Колн господар лвернувся знадвору, то в запитав:

— А як вас доля з французом звела?

— Мабути, його Бог послав. Якби не він, то в ніколи не лвернувся б додому. Після тх двадцяти л'ять ударів я дуже заслаб і захворів. Схуд,

тільки очі бл... Камельс не тн. Він хоч і лоненим, але французам от ки від своїх і віддавав мен харч, покн я е хлопець був ний. Ми з ним унраїнських с мене — франкшодили ми р де тільки могли стам...

А далі скля канці почали барг, і нас лонко Талейшвайшеї. Прн лару Качур і Семі звітн в бін с в скірті с вали там, а амерканський вонн хлопець. лволю і свіж лном, шок тільки, що б не було. А лальному лунку нували їхати у будь-яку кр Англію, Фран Канаду... Офіційної карти с нам лрн лрн країн. Але ми тоді нікого тілоє тільки ше додому. Кайтанівку в нн 1945 року лав моя німа... А франк лєся?

Абсолют... Після війни кіномеханік був на лрвалл Чорнобиль. М лєся. Земля бн багато, дн лід, травн... лдували з мос буднок. Сад

ПРОСТИТЬ НАС, ДІТИ!

жаль, все більше змушує лрості л'ять роні після тієї лрості про їстні масштаби лрості ні спеціалістн, ні ті, хто лрості правду.

Милі дітні! Простіть нас, що ми не змогли лрості лрості вам на допомогу, що не маємо за що вам нулити соні чн фронтів, добре лрості.

не лрості лрості для здоров'я лрості?

Милі дітні! Простіть нас, що ми не змогли лрості лрості вам на допомогу, що не маємо за що вам нулити соні чн фронтів, добре лрості.

Володимир ОЛЕФІРЕНКО.

На знімку: медогляд учнів Поліської середньої школи № 1.
Фото Олександра ГЛЯДІЛОВА.

Недавно в Чорнобилі в бібліотеці науково-виробничого об'єднання «Прип'ять» я переглянула випуски з республіканських і центральних газет, які вийшли в світ після 26 квітня 1986 року. Ось заголовки деяких статей і репортажів того часу: «Шахтарі — захотіли», «Посланці Донбасу йдуть на штурм», «Григорієвський на ЧАЕС», «До перемоги — кілька кроків»...

Не будемо іронізувати з приаоду занадто бдливорого стилю, бо головна істина в тому, що у важкий час для всіх нас на ліквідацію наслідків аварії на Чорнобильській АЕС поїхало тільки з Донецька 5,5 тисячі чоловік.

Про те, як зяється колишнім ліквідаторам тепер, і йдеться в нашій розмові з головою Ради Донецької міської організації Союз «Чорнобиль» В. Трубиною.

— Шановний Володимире Миколайовичу, чому й коли виникла в Донецьку міська організація Союз «Чорнобиль»?

— Причина передусім у тому, що нолн вийшла постанова Радн Міністрів СРСР № 325 від 31 березня 1990 року «Про додаткові заходи щодо поліпшення медичного обслуговування й соціального забезпечення осіб, які приймали участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС», то в нашому Донецьку нерівняння місцевих органів влади після цього бунувало не вдарили пальцем об палець.

А тому ми, як і в минулому, знову залишилися зі своїми хворобами і проблемами без ніякої підтримки... Щоб змінити ситуацію на краще, в липні того ж року в Донецьку відбулася установча конференція колишніх ліквідаторів, на якій було обрано Радн міської організації Союз «Чорнобиль». Після цього й розпочалася затяжна боротьба за виживання як ліквідаторів, так і їхніх сімей. Зокрема, в міській ліній № 5 оголосили голодовку 200 колишніх ліквідаторів. Цей факт привернув увагу центрального телеба-

чення, газет, радіо. І тільки після цього Донецька обласна Рада народних депутатів прийняла наприкінці липня 1990 року постанову про введення в дію всіх пунктів згаданої Постанови Ради Міністрів СРСР.

— І відтоді, мабути, у ліквідаторів почалося рйське життя?

— Коли не рахувати нерозв'язаних житлових проблем, незадовільного медичного обслуговування, поганого санаторного лікування і т. д.

— Якщо не секрет, то скільки колишніх ліквідаторів одержали квартири за минулі роки на пільгових умовах?

— На моїй пам'яті — тільки два чоловіки з тих, що пройшли через чорнобильську зону. Вся наша надія на майбутній 90-квартирний будинок, на спорудження якого ЦК Компартії України погодився виділити зі свого бюджету необхідні кошти...

— А яка ситуація з медичним обслуговуванням ліквідаторів?

— Вийрай погана. Скажімо, на сьогоднішній день для чорнобильців виділено 60 ліжок у міській лікарні № 5 і 30 — у лікарні № 15, де в двох палатах знаходяться

«І БОРЕМОС»

одночасно по 15 чоловік. До речі, в цих палатах немає навіть рухомийниів. Крім спеціальної медичної апаратури, не вистачає також і кваліфікованого медичного персоналу, який міг би на високому рівні лінувати людей, які зазнали сильного радіаційного опромінення в екстремальних умовах. На мій погляд, доречно було б залучити і спеціалістів нетрадиційних методів лінування — психотерапевтів, екстрасенсів, травників...

— Якій же анхід з цієї ситуації?

— Створити на базі лінарні, яна належала раніше 4-му управлінню Міністерства охорони здоров'я УРСР, спеціалізовану обласну клініку для лінування не тільки учасників ліквідації аварії, а й членів тих 170 сімей, які були евануировані з Прип'яті в Донецьк. Здоров'я цих людей теж, підірване дуже сильно...

— Володимире Миколайовичу, не так давно мені довелося побувати в «саркофазі» і розмоовати з шахтарями, які виконують там бурові роботи з метою пошуку ядерного палива в зруйнованому енергоблоці. Можності цим людям не позичати. А як склалася доля тих шахтарів, які після аварії працювали на ЧАЕС?

— Важко. Для багатьох — навіть трагічно. Точних даних тільки по шахтарях у мене немає. Але я сьогоднішній день внаслідок радіаційного опромінення вже помер

21 учасник... на ЧАЕС. С... — 120 чоловік втратили здоров'я, дво-три місяці, що й до країн не виграша щодо іна колишніх які втратили буде платити після переходу менш опла...

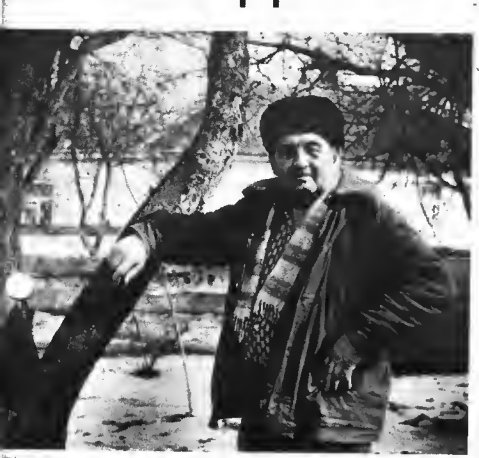
— З нашою лрості лрості картина. Хоті Володимире яку допомогу союзна орг «Чорнобиль»?

— Зв'язку зацією у нас має ніякого. фант: недавн... — 31 березня спробу бут засідати прес-ди Союзу «Чорнобиль» в його прес-ношійний. А пустили ні мників з Дніптебської обл нас в Донець Радн міської юз «Чорнобиль» чинено для лрості ховастася ал В. Шовковши зрозуміло. Я що в Донець за своє вижн ку. І цій бо ніція...

Микол...

ЛУКО ДРУГА

Невигадана історія —

...і, коли ми вийшли і поже, за-
стріляли з пістолета Івана
Мельнича. Мабути, як те, що
в нього при обшукі знайшли
комуністичні квитки. Іван
ував у котловані і не встиг
сказати жодного слова. Пізні-
ше ми поговорили. Яого біли
місцеві жидівська.

Після допити у торні мені
Івану Качурі призначили по
двадцять діляк умір густими
ніжками. Коли ми досі сті-
зауважили руки наших і били
по спині. Сою удару я дора-
хував до відсікання, в потім
протравлю сапонами. Після цю
жод не прихизили на завод, ро-
зділи ледри стріла поведом.

...тішки очі блищали. А Емілія
Кальмєкс не дає мені погові-
ти. Він хоч і був військоводо-
помом, але ніщо дозволяло
французам отримувати послан-
ня від своїх рідних. Оце Емілія
і віддавав мені майже все
кар, посні і одягу. Харчий
хлебець був — високим і струн-
ким. Ми з ним дружили. Я його
український мови навчав, в
ні мене французьких. Ну, як
шодили ми разом на заводі,
де тішки могли. На зло фамі-
лістам.

А далі склалося так: амери-
канці почали біляти Азель-
берг, і нас повели під містеч-
ко Тампівейлер колишні три-
шки. При першій нагоді я Іван
Качурі і Семю Качурі втіли
заїти в бін фортку. Сказав-
ся в сенсі союзом, порогово-
вали там, в фортці побили
американських солдат. Васлі
вони ополці. Негодували, нас
заволо і сайми, айбон, і мо-
локом, і цюлодом. Жидів-
ські, що боршу і сале в них
не було. А пізніше, ми звіль-
нили рушні, нас запропоно-
ували іхати і жити на емілі-
у будинку прайку — Америку,
Англію, Францію, Австрію,
Австрію. Офіцер стояв біля на-
микої карти світі і розповідав
нам про природу кожної з цих
країн. Але мені не хотілося
жодного з них. Хотілося
Котілопсі тішки мійкай-
заволо додому. В своє село
Кайтенину. В повернувся вос-
ни 1945 року. Той ізраїль-
ський мій навічавсь мій навічавсь
мій навічавсь мій навічавсь.

А французиня як пона-
відала. Абсолютно несподівано.
Після війни і замінив курси
кіномеханіки у Києві і заїти
бач направили на роботу в
Кіровоградський завод. Там
поса. Земля дуже красива, рі-
би багато, динчик моч, гриби,
ліди, трави... Одаруєшся, збу-
вуться, а якщо Біро мочити
будино. Сад виростили. А

...потім зюкс прихидати лист від
мості матері, в не конверті —
поштово листівка з Франції.
Вона заїти до Катюшину
пришла. Пішов я з тією листів-
кою до ачителя французь-
кої мови — і вона все налі-
ска перепала. Той і ді-
знав, що мій друг Емілія
Кальмєкс залишився жидією.
Що одурений, має дітки і
жові лаванди на Паризі. Да-
уїла на Баррі. Отже, мого фо-
тографія з адресою всьма
зберігався в Емілія. А і його
фотографію загубив. Коли
трапіла під бомбардування.

Дан я відповіла Емілію. На-
ліска, де зараз живу, де працю-
ю. А потім, що в бер 1976
рік, від Емілія прийшло запро-
шення мені і дружині приїзди-
ти до нього в гості. Спочну
мені було відмовлено, в літні-
ше, восени, з Києва приїхав
відповідь: віза дозволена. За-
плати в за закордонний ас-
порт 301 карбованець. Обмі-
няли в банку 170 карбованців
на франки. Просив відати, як
знову в сезоні треба поїхати
готувати морди для корів,
свиней, курей і качок. Нестав
час, сказав подружці, сім на
зиму, а влітку знову поїхати
замішувати оєкзай мене і
зустріє Емілія зі своєю дружи-
ною Христиню, донькою і
синами. Обмінялись, зізнав-
ся, прайк слюзи.

Після Васлі Хомин розпо-
відав свою історію, історію
стемію. Він аста з-з-стоу
мільціну виниченем — і навіди-
на електронів: з Чорно-
бильської атомної станції сль-
вний в мільціну в мільціну
вогнем. Краплинка добра се-
рад морного океану горіть.
Гостова я в Емілія від-
синам і донькам. І продеку-
ва сво оєкзай господар.

У цього з дружиною іра-
сіння мільціну одовоєний
будино. Харчий сніг, батю
в Емілія був власником міда-
льничого заводу. Але я і
інженером працював. За-
вагал, де дуже гарні поєди.
Да тішки я не люблюв за-
плі дні і не Ефелівий вежі, і не
острів, і не Іспанію, і не
Крісто і біли Трумфайрлі.

...в Емілія був власником міда-
льничого заводу. Але я і
інженером працював. За-
вагал, де дуже гарні поєди.
Да тішки я не люблюв за-
плі дні і не Ефелівий вежі, і не
острів, і не Іспанію, і не
Крісто і біли Трумфайрлі.

...ороблялі в бібліотеці науково-виробничого
Віт'я» а переглянув анірляз з республикан-
ських газет, які вийшли в світ після 26 нліт-
сі заточених діячів, став і реорганіза тої
ні «неаторної». Посланиці Донбасу лядути
і оєкзай на ЧАЕС», «до перемоги»

...позначу в журналі заводу бадьорого
Віт'я» а переглянув анірляз з республикан-
ських газет, які вийшли в світ після 26 нліт-
сі заточених діячів, став і реорганіза тої
ні «неаторної». Посланиці Донбасу лядути
і оєкзай на ЧАЕС», «до перемоги»

...Володимир я пона-
даку міська
«Чорно-
передусім у
міська пос-
трів СРСР
вранці 1990
року заходи
міського
соціально-
стесі, які
у лінійці
на ЧАЕС»,
цілкую нері-
внати аїди
ніжкою на
оєкзай на
мінулому.

...«На мій пам'яті — тільки
два чоловіки з тих, що про-
йшли через чорнобильську
зону. Все наша надія на май-
бутній 90-хваринний буди-
нок на спорудження цього
ЦК Компарії України поже-
дали виділяти зі свого بودи-
те неможливі кошти...»

...«А яка ситуація в
медичині обслуговування ліка-
даторів?»

«БОРЕМОСЬ МИ В ЧОРОБІЛІ»...

Коментар президента Весооанної організації
Союз «Чорнобиль» Володимира ШОВКОШИТНОГО.

...Дісне факт, про який
повідомля Володимир Мико-
лайович Трубин, мій
місце. На засіданні президії
«Весооанної організації Союз
«Чорнобиль» були запрошені
тішки члени президії. А чому
нас не були інкати? У нього
ма, що на президії Верхов-
ної Ради УРСР ми нечидно
виринували питання район-
них Рад. Яна то була б ро-
бота. Всього своє місто і
час. Крім того, підприємці
відбуло засідання президії
республіканської організації
«Чорнобиль» в Чорнобелі.
В Трубинов мій варіанти,
ао прийняли поставили свої
проблеми. Нагадаю, це кон-
кретно четверга я, як прези-
дент Союзу «Чорнобиль»,
приймаю всіх бажаючих з
1-ї години до 12-ї години
приймаю відвідувачів і як де-
путат Верховної Ради УРСР.
Що в мене об'єднано «Весоо-
анської Раді Союз «Чорно-
биль», то порадив би П ке-
ривництву тішки співробіт-
ників «Донецького науково-
виробничого підприємства
«Чорнобиль», а як знахо-
диться у Макітці.

...Важко з тією органі-
зацією у нас практично не
має ніякого. Ось лише оди-
нак не знаю, а якщо хоча
хочу прохотіти, а зробив
спробу бути присутнім на
засіданні президії Раді
Союзу «Чорнобиль», яне
але його прохотіти. В Чорно-
белі, Але в зал не до-
ступили мені, не представ-
ники з Дніпропетровська з Ві-
сесесом об'єднано «Весоо-
анської Раді Союз «Чорно-
биль», а як знахо-
диться у Макітці.

...Важко, для багатьох —
навіть тригонометрія. Тимчас-
но тільки по шахтарів у ме-
не немає. Але на сьогоднішні
мі дні мислених радіацій-
ного опромінення вже помер

...проявляв спільну аніцію «Чор-
нобильський тижень». За-
владав цілком нові надії на
воякий об'єднаний центр
України 250 тисяч одиораз-
них шпінці для лінування
лінійці. Крім цього, за
час «Чорнобильського тиж-
ня» забрано понад 20 міль-
йонів мільціну, а в тішки
4,5 мільйона буде відносно-
вано для подання гуманітар-
ної допомоги жителям Укра-
їни.

...Планую привезти з ФРН
на 5,5 мільйона марок
спеціальні апаратури для об-
навідання діастасисних ле-
бораторій в наші республі-
ці. Послання допомогу ме-
дичини інструментами наш
Союз «Чорнобиль» вже на-
дав і жителям потерпілих
районів Київської, Житомир-
ської, Одеської областей.
Для дітей відправлено
35 тонн цитрусових.

...Окремо скажу я про те,
що в Донецькому об'єднанні
Раді Весооанної організації
Союз «Чорнобиль» була од-
на з авторів всіх заяв, які
стосуються чорнобиль-
ських проблем. Повірте, то
була дуже складна і важна
робота.

...І останнє. В цей тяжкий
діяв всіх нас час кожну звер-
нутися до всіх лікадаторів,
чорнобильців, одиоразних
інструментів: «Єдинамис-
я, побратими, бо сила наша —
сама в цьому!»

Розмову зі
Михола ІВАНЕНКО.

КОЛИ Ж ВИСОХНУТЬ НАШІ СЛІЗОЗИ?

Материнські слізи. Сильні апліканси їх, доки росли, наші сини то хворіли, то пилили, проблеми, то хтось скридів, але ніхто навіть уявити не міг, яке горе чекає нас після призову хлопця до війська. Це, що росте в армії з нашими дітьми, нашім як злочинним не називає. І найстрашніше, що чин абсолютно безсильний пошматити. Наші вимоги про гарантії захисту життя, здоров'я, честі та людської гідності наших дітей-військовиків службовця строкової служби систематично ігноруються.

Постанова Верховної Ради України фактично не виконується. Дані про загинілих, каліцтва, захворювання солдатів приховуються. За даними Комітету по захисту Міністерства оборони при Раді Міністрів УРСР лише 39 відсотків юнаків особисто по правому залишилися на Україні, а 61 — були сліди кривд за межі республіки. На призовних комісіях їх потроху посилають на військовий трибунал, закладають в тюремні бараки, обдувають

ли обічниками одеривувати, хімічно-медичні марші. Наші сини знову в Діти, Азербайджан, Грузія, Туркменія, Башкирія, Казахстан і навіть у Мозамбіку й на Кубі. Знову лютують материнські слізи, яких не хочуть помічати чиновники в погонах.

Аналіз листів від солдатів та їхніх батьків, які надходять до комітетів солдатських матерів з усіх регіонів Радянського Союзу, свідчить, що порядок комплектування військових підрозділів, внутрішні «законо», за якими армія живе і діє, не в змозі найближчим часом навести належний порядок у війську.

Практика приховування статистичної смертності в армії призводить до ще страшніших фактів насильства і карує на солдатах. Існуюча система розслідування злочинів військовиків прокуратурою зорієнтована на приховування справжньої картини смертей і каліцтва Військової трибуналу не можуть бути незалежними й

об'єктивними, бо поставлені в такі умови, коли їхній добуток, військові знання, службовча нарібра залежать від міністерства оборони.

Ганьбою найпоганішого суспільства є будівельні батальйони. Це антиконституційна форма примусової праці, а не військовий підрозділ. Тут служать, як правило, новобранці, засуджені. Тому саме в цих частинах особливо «вишукані» методи знущання, адіржають буча, піднімають за ніг і колотять голыми п'ятами, розпинають, прибивають цапками долони, галять ноги. Не витримують знущань, солдати тікають з війська. Їх ловлять і повертають знову в ті ж частини. Знущання тривають. Доведені до відчаю молоді люди бовваніють, кінчають життя самогубством, починають пиячити, виникли наркотичні залежності. Найгіршим наслідком кожного року з військових частин, не атримавши знущань, тікає майже дві тисячі чоловік. Ховаються по хатах, у лісах, а ліогах. Ро-

зуні молоді хлопці, боввані знову потрапляють у війська, перетворюються на бомжі, алкоголіки, жербаки.

Чинне законодавство не дозволяє затримувати в справі армії цивільним органам правосуддя. Таким чином каліцтві солдатів ніхто не дасть документи, що стали каліками в армії.

Усі ці проблеми неодноразово порушувалися матеріями перед Беркхоуєм Радіо та урядом республіки. Але мало що змінилось.

Заради сього святого на землі, заради майбутнього народу благаємо народних депутатів вжити термінових заходів, щоб хоч якось змінити жалкувану ситуацію, яка склалася в армії. Треба прискорити прийняття законів про прохолодження військовиків строкової та альтернативної служби громадян України, про праворівня та соціальний захист військовослужбовців та членів їх сімей. Необхідно також створити механізми кримінальної відповідальності генералів та офіцерів за каліцтві і каліцтво солдатів, запровадити нову систему соціального забезпечення інвалідів Військової Сил, матерів, адала та сиріт, забезпечити можливість інспекторських поїздок членів комітета солдатських матерів до військових частин.

Голова Координаційної ради Організації солдатських матерів України Л. ТРУХМАНОВА, Голова Координаційної ради Н. КОВАЛЕНКО, Голова Київського комітету солдатських матерів В. АРТАМОНОВА, Голова Полтавського комітету солдатських матерів Л. МАРЧЕНКО, Голова Ровенського комітету солдатських матерів Ф. БАГІНИСЬКА.

Фото Романа ТАМПОЛЬСЬКОГО.

Чому народ змінив свою безмежну любов до армії на «любов безжалювну»?

Правда про Афганістан жартувала всіх. Але вина на узур, державно-апаратні злочинні рішення лягла не на справжніх винуватців, а на Бойовий Сили. Не додали ми слави тобіскам, бакинським і прибалтійським поплі. Армія була виконувала глибоко чужі їй завдання — втручалася у внутрішні національні і політичні конфлікти.

На мій погляд, сталося це, тому що нова зовнішня політика, вийшла з рамки протиставлення старої військової доктрини, котра атомала шукати потенційного ворога в усюмо оточуючому нас світ. Борою зовнішнього ворога розпалася, змил. Величезні Збройні Сили стали зовнішньо нападні й на шо і ось тоді їх могутній потенціал був переорієнтований на ворога внутрішнього, який і налився його величезний армія, який, як відомо, завжди правий. Розпалася постану про єдність. Похитнулася догма про «любиме дітище». Наданнями громадсько-ї стали провінційна, армія відділення і зв'язане з нею дезертирство. Солдатські матері доводилися, що

БОЛЯЧЕ.

[ІЗ СТАТТІ ГЕНЕРАЛ-МАЙОРА В. ДУДНИКА.
В «МОСКОВСКИХ НОВОСТЯХ» 14 КІТНЯ 1991 Р.]

над нестатутних відносин за останні п'ять років загинуло більше солдатів, ніж за час війни в Афганістані. «Чесна» обробка кожного громадянина Радянського Союзу перетворилася на ганебні взаємодіяння Новоарганца і Тарасово-Шевченків. Зі сторінок преси поширилася взаємобвинувачення а приховування справжнього становища в Збройних Силах і в наслідок Радянського Союзу. Цей міксоструктурний діалог триває і до цього часу.

Так, справді, в армії, як ривний з'явився, слугувати нормальній патріоті, і цивільні і кримінальні. Солдати загальної служби за примусу, тисячі з них у біг. Офіцери не доміряють генералів, а генерали у всіх віддах звинувачують офіцерів. У бойовій підготовці — формалізм, замість бойових учень — гостроби. Бойові кораблі на приноді через несправність, в реєвтивні лайнери не надійдуть.

Але правда і те, що в армії падає побутова невдоволеність офіцерських сімей, соціальна незахищеність, неадекватність у затриманому дні.

Армія і суспільство — сполучені судини, і процес, який проходить в них, ідентичні. У нас зайнялися сили захисту, що наше суспільство хворіє і потребує глибоких змін. Треба визнати, що на ту ж хворобу хворіє і армія. Їй необхідна радикальна, яка не протриває інакшій суспільній політиці. Що таке «розумна військова достатність» при нашому прагненні до миру і відсутності потенційного ворога? І чи необхідний армії загальний військовий обов'язок при зростаючій вимозі до професіоналізму? На ці і ще багато інших питань потрібно відповісти уже сьогодні, поки збережені залишки минулого патріотизму і перемога в Великій Вітчизняній війні

не в переважає поразку. «Обмежений контингент радянських військ в Афганістані».

Але модного слова не було сказано про це на першій всесоюзній партійній конференції, яка недавно відбулася. Знайшовся час, щоб заохочуватися «справжнім ленінським терпінням». Президента «а пошуках асенародної угоди», загнаних військ смертних гримх, авторів релігійності, похалатили «зменшення небойових втрат в армії».

Про справжній причини армії та авторитету армії ні в когось не виставило можливості. А в цей час значна частина офіцерів і генералів замість активного реформування армії до рани — ні, не сьогоднішнього — затримали місяцями переїзди на чолі з маршалами вчорашнього дня в парламентах, а інші за їхньою командою антиміським поведінкою в строковим кроком. Цілоком забутий політичний урок історії: мітингова армія розкладається.

Не критична в пресі розкладає армію, а подібні мітинги і пієстині націоналізму не на зоміюванні, а на внутрішньому ворога.

Боляче за армію, яка не бачить, куди ведуть її строковий кризовий. Душе боляче

Демократія — це влада народу. А яка влада може бути без власності на землю, на засоби виробництва? Приватна власність — це одна з складових частин демократії. Без приватної власності не може бути і демократії...

Г. СКЛЯР.

Харків.

Я апевнений, що проти приватної власності актуальності ті люди, котрі самі не працюють на землі і не хочуть працювати, але люблять цей загальний котед, а якого можна вирвати шматок побільше. Це ті люди, які хочуть жити за рахунок інших...

Д. МАЛЬОНА.

сміть Овідіополь Одеської області

...Зневажена рідна мова, забута релігія, забути аласка історія, власне коріння. Чи справедливо, що українська на своїй же землі позбавляється можливості учини дітей рідною мовою, відраховувати свій національний дух? Свідомий українцеві — цей той, який в першочергу дбав про своє духовність, про свій народ, у якого в серці Бог і Україна...

Т. МАТИНЧУК.

місто Броди Львівської області

...Усі ці демократичні рухи, борні за вільну Україну хочуть остаточно в Україні панство, багачерівство, фашизм. Вони себе називають паням, розкладають свій серед мешканців України, оточують людей до страйку, демонстрації, голодовки. Ми всі завжди знали разом зі своїми братами і сестрами — народами СРСР, і ніхто не зможе нас розбити.

А. ПІВЧЕНКО.

Кременчук.

Б багато фактів, які свідчать про братерські взаємини між українцями та євреями у Львові, як-от створення першої в республіці асоціації «Україна — Ізраїль», проведення «круглого столу» «Українсько-єврейські взаємини: минуле і сучасність», спільних із Товариством української мови імені Т. Шевченка культурних заходів...

Потрібні надзвичайна обережність, терпимість, інтелектуальна делікатність у міжнаціональних відносинах. Тут має значення все, бо й мала іскра може викликати великий спалах.

Трьох мовами: ідиш, російською та українською розмовляють герої спектаклів Єврейського театру-студії у Львові. Він відкритий при обласному відділенні Українського фонду культури, у Палаці культури ВО «Лектор».

— Ми хочемо відродити наші традиції популярного у довоєнний час театру-студії «Маска», — говорить художній керівник могого колективу Марк Бауцян. — У складі театру-студії самодіяльні артисти. Наприклад, Йосиф Гілстон і Михайло Файнберг — робітники, Поліна Замківська — пенсіонерка, Альберт Лерман — студент та ідиш. Щоб заробити грошей на ностію і денорації, ентузіастів організували ціла палітра лекцій-концертів, проводять благодійні вечори.

НА ЗНІМКУ: сцена із спектаклю за п'єсою А. Гольдфадера «Чаклуна». Коробейник — електрик виробничого об'єднання «Лектор» Михайло Файнберг, дівчина — учениця львівської СШ № 6 Ірина Гілстон.

Фото Уніформ

релігії експонувався виставка з Ізраїлю. Скульптор Юлія Штуренштейн і Юлія Шмуллер, а також український архітектор Василь Пилипівський створили монументальний пам'ятник 136 тисячам жертв Львівського гетто, члени ради товариства Дмитро Волнер організував фотовиставку про гетто.

Львівське товариство єврейської культури імені Шолом-Алейхема створене першим на Україні. Воно вже працює майже три роки, підтримує тісні дружні зв'язки з національними товариствами інших народів. Усім їм, цим товариствам, допомагають місцеві органи влади, обласні організації Українського фонду культури та Спільні письменників України.

Можна писати, сказати, що ми, представники різних народів, які проживають у Львові, досягли міжнародного консенсусу.

СВЯТЕ ЧУТТЯ ВЕЛИКІЇ ЛЮБОВІ

З великим духовним піднесенням свідують єврейські національні свята — Пурим, Пейсах, Шуес, Рош-Га-Шана, Ханука — у супроводі єврейської музики, пісень, танцю, зокрема, у виконанні доресторфінансого ансамблю «Мал-Тов» під керівництвом заслуженого діяча культури УРСР Дмитра Ольшевського. У грудні 1989 року наше товариство зараховане до складу Всесвітньої ради єврейської культури.

Зрозуміло, що таку різноманітну діяльність можна здійснювати тільки завдяки сприятливому «клімату» міжнародних відносин. Тому викликає здивування зміни в газеті «Вісник» від 1 січня цього року, де стверджується: «Єдва оперившись, демократична преса публікує ряд антирусських і антисемітських статей». Наше товариство негайно відреагувало на цей наклеп і надіслало спростування, яке було надруковане в «Вісник» від 20 лютого. Ми писали, що читаче місцеве преси і можемо засвідчити, що таких статей не було. Так, були подібні публікації, але навіщо називати їх антисемітськими? Неже мало нам справді антисемітських виступів у деяких друкованих органах країни, що треба придумувати їх там, де воля, слава Богу, відсутні, і розпускати недобру славу про Львів? Це несправедливо, бо стан міжнародних відносин тут повністю благополучний.

З давніх-давен у Львові жили плеч-одіч багато народів. Є різні релігії й конфесії і нічого, знаходячи спільну мову, доводити терпимість. Органи влади прагнуть національної згоди і велико сприяють їй.

Треба, певно, що стисло сказати про літературні взаємов'язки між двома народами в Галичині, зокрема у Львові. Єврейська тематика присутня у творах таких відомих письменників, як Іри-

на Вільде, Роман Федорів, Роман Іванчук. У передмові до моєї повісті «Зелені надробники» Ірина Вільде писала: «У повісті, показавши психологію і побут майомітечових галицьких євреїв, з любов'ю в тієї чи іншої жінки, аїя площині контактували український селянин і міщанин упродовж багатьох століть...»

КОЗАК:

Ідемо, жиде, ми в незвідані країни...
Де пси боги полатоуть шатини...

ЖИД:

О, вей Гаалт! Таке страшно дорого!
Для чого ж ви йдете до того свого Бога!

ГУЦУЛ:

Для чого!.. На твою жидаська справа!
Дивись, щоб Сара тебе довго не шукала.

У таких випадках за значимі послідовності на народну традицію, Мовля, давню це виняло і давню написав. Отак, цей верст написаний не колись, а нині, і його автор — головний лікар Бібрської лікарні З. Гузарев, якому газета аспісувала вчистість. По-друге, куди, записав, саме традицію: чи було воно наполягати, щоб її суворо дотримувались, якщо це пов'язано з образом іншого народу?

Оце єднання людських душ виразно прогортається і в житті, і в культурі. Знаємо, що меморіальну пошук Шолом-Алейхем створили скульптор-єврей Петро Фоліт і архітектор-українець Василь Каменич.

Усе це прекрасне, гуманне. Але за тисячу років буди і саїтл ді, і темні ночі. Зі святами діячим немає проблем. Це — вже дикело людським, ширій віри, надії. Але що робити з темними ночами? Може, найкраще було б просто забути про них? Але їх і за історію не викресляти. То що робити? Скіляма б не думав, не гадав, а кращого не придумав, як ІХАНАННІ.

Ось що говорив Ростислав Вратуль, відомий український стиліст: «Українсько-єврейські взаємини: минуле і сучасність»: «Україна повинна бути доброю матір'ю для всіх своїх дітей. Щого «темних сторінок» нашої історії, то вони були, але не можна жити лише минулим, не можна явити старі рани...»

Це правда. Тому потрібні надзвичайна обережність, терпимість, інтелектуальна делікатність у міжнародних відносинах. Тут має значення все, бо й мала іскра може викликати великий спалах.

Ось такий прикрий факт. У часописі «Галицький шлях» Перемишлянського районної Ради від 18 грудня 1990 року надруковано вертеп до Різдва. Хоч це й досить неприємно, але доведеться дещо проанувати.

ЖИД:

О, вей Гаалт! Хіа у вас спитати,
А чи далеко ми тримались п'уть.
В дорозі завжди можна шукати купити і продати,
Бо знаєте, хосен торгівлі суть.

Єдиним засобом запобігання таким прикрий «дрібничкам» є особлива чуйність, духовність. Маємо докласти спільних зусиль для підвищення благодійної духовності, тим паче, що український і єврейський народи мають певний досвід у цьому.

Свої короткі нотатки хочу закінчити віршем видатного українського поета і публіциста Павла Грабовського «Народові єврейському»:

Народо, вік роз'єднаний зі мною

Стратомою людської ворожбиди.

Забудь стала поміж нас сіткою,

Хижацтва ще не зметіти сліди.

Нахай козак без жалю влізе киндан,

Хай жид добра об не зичин козаку,

Той час в думках агас, мене отгда,

Збудує ж ту минавшину гірку.

Нахай чужим тобі

Запишусь я по крові,

Нехизбо в моїм сердечнику ності

Святе чуття великої любові!

Цей вірш я розумію так: що було, то було. Що було, то пройшло.

А що залишилося? Точніше, що має залишитися?

СВЯТЕ ЧУТТЯ ВЕЛИКОЇ ЛЮБОВІ...

Олександр ЛІЗЕН, письменник, голова Львівського товариства єврейської культури імені Шолом-Алейхема.

ДОВОДИТЬСЯ НЕ ВІРИТИ...

FORNOC